

доступу: http://nauka.nlu.org.ua/download/el_zbirnik/1.2012/Zyshman.pdf.

3. Духневич І. Перспективи систематизації аграрного законодавства / І. Духневич // Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2011. – № 1. – С. 85-92.

УДК 346.1:629.7:338.45(043.2)

Количева Ю. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІТАКОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

З прийняттям незалежності в Україні було прийнято велику кількість нормативно-правових актів, які регулюють авіаційну діяльність загалом, та діяльність авіаційних підприємств зокрема.

Водночас перед Україною стоїть завдання наближення законодавства України до вимог міжнародного правового простору, зокрема у сфері регулювання економічних відносин, що додатково актуалізує проблему вдосконалення законодавства в авіаційній сфері.

Сучасне законодавство України з питань правового регулювання авіаційної промисловості є досить суперечливим, внутрішньо неузгодженим, позбавленим системної єдності, правова база розвивається вкрай не рівномірно.

На даний час не існує жодного комплексного монографічного дослідження, в якому б повною мірою було здійснено аналіз чинного законодавства України у сфері літакобудування, визначено його недоліки та запропоновані шляхи їх усунення.

У той же час законодавець усвідомлює стратегічну важливість літакобудування для долі національної економіки і тому не випадково, що згідно із Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності» одними із стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності на 2011-2021 роки є авіабудування [1].

На сьогодні державна підтримка літакобудівної промисловості здійснюється відповідно до положень Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості».

Слід зазначити, що законодавець у Законі України «Про розвиток літакобудівної промисловості» [3] розгорнуто та докладно визначає чіткі критерії для підприємств, які здійснюють діяльність у галузі літакобудівної промисловості, до яких застосовується цей Закон. Проте

для того, аби бути успішним конкурентом на світовому ринку, названі у даному законі заходи важливі, але їх не завжди достатньо. Державна підтримка мусить мати систематичний характер і першим кроком у законодавчих зусиллях має стати створення ефективного комплексного і повного нормативно-правового забезпечення галузі, комплексної програми.

Господарське законодавство України, зокрема Господарський кодекс України, встановлює основні інструменти впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання, головним з яких є формування стратегії і тактики економічної політики держави.

Одним із вагомих засобів державного впливу на сферу господарювання, як відомо, є реалізація державних програм економічного розвитку, у тому числі й державних цільових програм. Як зазначено в Державній програмі розвитку внутрішнього виробництва, основними проблемами галузі є зниження науково-технічного і технологічного потенціалу авіаційної промисловості та її відставання від розвинених держав [4].

Багато питань, пов'язаних з літакобудівною діяльністю, вирішуються на підзаконному рівні. На цей час значний обсяг у законодавстві в цієї галузі припадає саме на підзаконні нормативно-правові акти. Зокрема, були прийняті Розпорядження Кабінету Міністрів України «Стратегія розвитку вітчизняної авіаційної промисловості на період до 2020 року», Розпорядження Президента України «Про програму розвитку авіаційної промисловості України», постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо розвитку авіаційної промисловості», розпорядження Президента України «Про додаткові заходи щодо розвитку авіаційної промисловості України», «Про заходи щодо стимулювання розвитку літакобудування в Україні», Указ Президента України «Про невідкладні заходи з розвитку авіабудівної галузі» [2].

Слід зазначити, що у Господарський кодекс України закладено механізм реалізації державою економічної політики. Так, згідно з п. 1 ст. 9 Господарського кодексу України правове закріплення економічної політики здійснюється шляхом визначення засад внутрішньої та зовнішньої політики, у прогнозах і програмах економічного і соціального розвитку України та окремих її регіонів, програмах діяльності Кабінету Міністрів України, цільових програмах економічного, науково-технічного та соціального розвитку, а також відповідних законодавчих актах.

З метою подолання кризового становища в авіаційному секторі України потрібно створювати сприятливі умови для вітчизняного суб'єкта господарювання, активізуючи світовий досвід інтегрування компаній авіаційної галузі в єдину систему [5].

На сьогодні стан законодавчого регулювання літакобудівної

діяльності важко назвати оптимальним. Воно потребує подальшого вдосконалення.

Запропоновано, враховуючи надзвичайну суспільно-економічну, зокрема в інноваційному та зовнішньоекономічному контекстах значущість літакобудівної галузі, створити окремий орган державної виконавчої влади в системі Кабінету Міністрів України для забезпечення системного та постійного впливу держави на розвиток галузі.

Література

1. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3715-VI // Відомості Верховної Ради України – 2011. – № 77. – Ст. 14.

2. Бронова Ю. Г. Сучасний стан господарсько-правового забезпечення розвитку літакобудування в Україні / Ю. Г. Бронова // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. – 2012. – № 8 – С. 165-174.

3. Про розвиток літакобудівної промисловості в Україні: Закон України від 12 липня 2001 р. № 2660-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 50. – Ст. 261.

4. Про затвердження Державної програми розвитку внутрішнього виробництва: постанова Кабінету Міністрів України від 12 вересня 2011 р. № 1130 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 86. – Ст. 3139.

5. Бронова Ю. Г. Формування господарсько-правового механізму літакобудівної діяльності в Україні / Ю. Г. Бронова // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. – 2011. – № 2 (5) – С. 215-224.

УДК 346.7:629.73(477)(043.2)

Кравченко Д. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет,
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Діяльність у сфері цивільної авіації здійснюються шляхом перевезень пасажирів, вантажу, цим займаються різні державні, колективні, приватні підприємства та організації, громадяни і товариства. Управлінських об'єктами в сфері авіаційного транспорту є: різна наземна інфраструктура, аеропорти, служба аеронавігації – обслуговування повітряних суден в повітряному просторі України, авіакомпанії, тобто експлуатанти, екіпажі